

forslag og derimod at stemme mod det af Mindretallet under Nr. 10 stillede Ændringsforslag.

Goos: Som ærede Medlemmer ville se, har jeg kunnet slutte mig til de Ændringer, som det øvrige Udvalg har stillet, men selv med disse Ændringer i Lovforslaget kan jeg ikke slutte mig til det. Derfor skal jeg i al Korthed gøre Rede for dette mit Standpunkt.

Lovforslaget tilsigter en principiel Forandring i den gældende Ordning, som er indført ved Lov af 10. April 1874, i den dobbelte Retning, dels at ophæve den Kontrol, den sanitære Kontrol, som nu i alt Fald i Hovedstaden øves med Kvinder, der drive Utugt som Erhverv, dels at indskrænke den Kontrol med disse Kvinder, som føres med dem af Hensyn til den offentlige Orden. Hvad det første Punkt angaar, Ophævelsen af den sanitære Kontrol, saa kan jeg ikke være med til eller stemme for dens Ophævelse, som Lovforslaget tilsigter. En Hovedgrund, man anfører, og ogsaa den eneste Grund, som vil have nogen Vægt, er den, at det sanitære Tilsyn er uden Betydning, i alt Fald er det antaget, siges der, af en Del Læger hos os, at det navnlig saaledes som det effektueres hos os, er uden synderlig Betydning. Det er vel fra alle Sider anerkendt, at Spørgsmaalet, om det har Betydning eller ej, ikke kan løses eller besvares gyldigt ved statistiske Oplysninger; men man maa væsentlig holde sig til, hvad Autoriteterne mene og — hvis de ere uenige — til, hvad den sunde Fornuft maatte tilsi. Hvad Lægeautoriteternes Stilling hos os angaar, har jeg kun at holde mig til, at der fra den højeste Lægeautoritets Side hos os foreligger Udtalelser for Indførelse og for Bevarelse af den nuværende sanitære Kontrol, dels den Gang Loven af 10. April 1874 blev indført, og dels senere, da der første Gang blev Spørgsmaal om gennem private Lovforslag at forandre dette System. Disse Autoriteters Udtalelser maa efter mit Skøn staa ved Magt, saa længe de ikke ere paa en lige saa indgribende og lige saa velbegrundet Maade erkendte for utilstrækkelige, for ikke fyldestgørende længer, og noget saadant foreligger ikke. Der foreligger Udtalelser fra enkelte Mænd skriftligt og mundtligt, som vidne om, at der er Uenighed og tvivlende, modsatte Anskuelser; men der er ingen saadan Udtalelse, som berettiger mig til at fravige det Standpunkt, som har ligget til Grund for Lægeautori-

teternes tidligere Udtalelser. Jeg tror ogsaa, at man fra Udlandet kunde finde lige saa mange Udtalelser for Bevarelsen af den sanitære Kontrol som for det modsatte, og navnlig lige saa vægtige, hvad der ogsaa blev gjort gældende af den Deputation af Læger, som Udvalget modtog. For saa vidt der er Uenighed mellem Autoriteterne, holder jeg mig endelig til den Opfattelse, at selv om ikke den Garanti længere er absolut, som kan vindes ad den Vej, ved den sanitære Kontrol, er der dog noget, som kan opnaas, og noget maa kunne opnaas ved at lukke i alt Fald i stort Omfang for den Smittefare, der hidrører fra de værste Smittekilder. Andre Indvendinger, som man har gjort gældende mod den sanitære Kontrol, tillægger jeg ingen Betydning, naar man fra for øvrigt modstridende Standpunkter siger, at fordi Garantien ved Kontrollen ikke er absolut, narrer man en Del med det offentlige Erklæring om, at vedkommende ikke er smittefarlig, og naar man paa den anden Side gør gældende, at man ikke skylder, eller at man endog ikke bør give nogen, der frivillig søger denne Fare, en Beskyttelse mod den — det er det, man altsaa kalder den lovbeskyttede Usædelighed. Til disse Indvendinger har jeg kun dette Tilsvær, som jeg allerede tidligere har udtalt, at det er ikke for disse Personers Skyld, at Kontrollen føres, ikke derfor, at det offentlige søger at modvirke den Smitte, som kommer fra disse Kilder, men det er for Almenhedens Skyld, fordi denne Sygdom er af en saa farlig Beskaffenhed, saa undergravende for Folket i sin Helhed og kan forplante sig fra de ved frivillig Henvendelse smittede Personer gennem saa mange Forgreninger til uskyldige og til Afkommet, og fordi den, naar den antager større Dimensioner, sætter hele Folkets Livskraft i Fare. Det er for Folkets Skyld, Almenhedens Skyld, og ikke for de enkelte lastefulde Personers Skyld, at denne Kontrol indføres, naar den overhovedet kan gøre Nytte, hvad jeg nu forudsætter.

Paa det andet Punkt, den Kontrol, man fører med Utugterhvervet for den offentlige Ordens Skyld, er det jo nu ordnet saaledes, at det er en specialiseret og individualiseret Kontrol, at man nøje foreskriver og nævner ved Politiets Regulator, hvad de paagældende Kvinder have Lov til at foretage, og hvad de ikke have Lov til at foretage, og at man sørger for Opretholdelsen deraf ved at holde Øje med de enkelte Kvinder, idet man ved deres